

257. Ne hagyj elesnem, felséges Isten

Kolozsvár, 1744.

f#m E H7 c#m hm6 C#7 f#m
hm E H7 E hm C#7 f#m

Ne hagyj el - es - nem, fel - sé - ges Is - ten, ke - se - rű - sé - gem - ben!

D hm f#m hm/D Esus4 E F#
f#m hm E F#

Te szent Fi - a - dért légy se - gít - ség - gel: ne es - sem két - ség - ben,

hm E D f#m hm E F# -7 hm
hm f#m em7 F#7 hm

Mert min - den - fe - lől, lá - tod, Úr Is - ten, Va - gyok kí - sér - tet - ben.

hm E H7 E E hm C#7 f#m
 2. Az Írás rólad, Felséges Isten, bizonynal azt mondja,
f#m hm E F#
 Hogy valakinek te benned vagyon szíve nyugodalma,
hm f#m em7 F#7 hm
 Az olyan ember meg nem szégyenül, mert te vagy oltalma.

hm E H7 E E hm C#7 f#m
 3. Gyermekségetől fogva, Úr Isten, mind ez ide-ig - len
f#m hm E F#
 Téged hívtalak én segítségül minden szükségemben,
hm f#m em7 F#7 hm
 Mostan is nincsen több bizodalma, sem földön, sem mennyen.

hm E H7 E E hm C#7 f#m
 4. Nincsen szívemnek több bizodalma, Úr Isten, náladnál,
f#m hm E F#
 Valamíg gyötresz, szabad légy velem, csak ne haragudjál,
hm f#m em7 F#7 hm
 Mint kegyes Atya, fiadat dorgálj, csak hogy meg ne ú - tálj.

257. Ne hagyj elesnem, felséges Isten

hm E H7 E E hm C#7 f#m
5. Csak te egyedül voltál, Istenem, énnékem gyámolom,
f#m hm E F#
Nagy fájdalmimban és romlásimban az én vígasztalóm;
hm f#m em7 F#7 hm
Ne hagyj elesnem, s megszegyenülnöm, kegyes oltalmazóm!

hm E H7 E E hm C#7 f#m
6. Mely nagy örömem és bizodalمام vagy on nékem ebben:
f#m hm E F#
Hogy ígérated, mint drága zálog, itt van én szívemben;
hm f#m em7 F#7 hm
Krisztus Jézusért engem meghallgatsz, tudom, kérésemben.

hm E H7 E E hm C#7 f#m
7. Jelentsd meg hozzám, felséges Isten, kegyelmességedet
f#m hm E F#
És véghetetlen, kegyes atyai te nagy szerelmedet,
hm f#m em7 F#7 hm
Hogy teljesítsd be könyörgésemre szent ígératedet.

hm E H7 E E hm C#7 f#m
8. Add meg, Úr Isten, te szent nevedért, amit tőled kérek,
f#m hm E F#
Szent Fiad által, teljes szívemből melyért most könyörgök,
hm f#m em7 F#7 hm
Mert csak te benned bízom, Úr Isten, míg e testben é-lek.

Nagybánkai Mátyás, 1570 előtt.

